

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4238

гр. София, 27.05.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **4743** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание постъпила жалба от С. И. С. от [населено място] против Заповед №Д-03/11.05.2022 г. на Директора на РИОСВ – С., с която му е наложена принудителна административна мярка „Спиране от датата на връчване на заповедта дейностите по изграждане на ограда на поземлен имот 68134.1935.2553, УПИ IX-961, кв.23, представляващ т. нар. „Б. блато“. С жалбата е направено искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на ПАМ. Твърди се, че в имота без негово съгласие са заустени отходно тръби на изградените в съседство нови жилищно сгради, вследствие на което същият се е превърнал в нерегламентирана отходна яма, която създава опасност от разпространение на заразни болести. В тази връзка са представени резултати от направени изследвания, които установяват фекално замърсяване на водата.. Значителните и труднопоправими вреди се изразяват в невъзможността му да предприеме спешни действия по предотвратяване на непосредствената опасност за общественото здраве. Твърди, че предварителното изпълнение на ПАМ ще доведе до преустановяване на дейностите по разчистване на имота и ще възпрепятства усилията на собственика да предотврати разпространението на зарази и болести, развъждането на вредни насекоми и микроорганизми, за които замърсената с фекалии вода е благоприятна среда. Във връзка с направеното искане за спиране е направено и доказателствено искане за назначаване на съдебно-медицинска експертиза, която да даде заключение относно наличието на рискове от разпространение на заболявания, причинени от установените бактерии и микроорганизми, включително и от разпространението им от насекоми и животни.

Съдът, като прецени искането за спиране и изложените доводи, във връзка с представените по делото доказателства, приема следното:

Заповедта, спирането на чието предварителното изпълнение се иска, представлява

индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК. Налице е подадена жалба срещу този административен акт. Съгласно чл. 160, ал.5 ЗООС обжалването на наложената ПАМ не спира изпълнението ѝ. Следователно обжалваната заповед подлежи на предварително изпълнение по силата на закона. В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение на основание чл.166, ал.4, вр. ал.2 АПК. Предвид това съдът приема, че направеното искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената заповед е допустимо.

Разгледано по същество същото е неоснователно.

При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК, съответно, възможността от настъпване на значителни или труднопоправими вреди за жалбоподателя (арг. чл. 166, ал. 2 от АПК). Съгласно чл. 166, ал. 2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Анализът на текста предпоставя обоснования извод, че в тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или труднопоправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя.

В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение само когато по делото е доказано, че самото предварително изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Вредата може да бъде причинена само от нови факти и обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тази нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя. Настъпването на вредата следва да е достатъчно вероятно и тя следва да е определена по вид и размер. Тъй като става въпрос за изключение от принцип тълкуването на законовите предпоставки е само *stricto sensu*.

Законът не изисква да се установи, че публичният интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона, е по-малко значим от личния интерес на оспорващия. Разпоредбата изисква да се провери дали поради настъпили нови факти и обстоятелства предварителното изпълнение няма да се окаже прекомерно, дали няма да премине рамките на основни, гарантирани и

защитими в правовата държава права и интереси на оспорващия, дали не въздейства по недопустим начин на същността на правото, чиято защита се търси. В хипотезата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК преценката на съда е върху променените последици от законосъобразното (тъй като е по силата на закона) предварително изпълнение в резултат на новонастъпили факти, а в хипотезата на чл.60, ал.1 АПК преценката на органа е върху наличието на обстоятелствата, които допускат предварителното изпълнение.

С процесната ПАМ е спряна дейността на собственика на имота, състояща се в ограждането му с метални колове и с метална мрежа. Относно спирането на тази дейност жалбоподателят не е ангажирал доказателства, които да установяват новонастъпили факти и обстоятелства след издаването на оспорения акт, въз основа на които да може да се обоснове извод за значителни или трудно поправими вреди от самото предварително изпълнение по отношение на него. Със спиране на дейността по ограждането не се препятства възможността на собственика да почисти имота.

Що се отнася до доводите му, че имотът му се е превърнал в нерегламентирана отходна яма, която създава опасност от разпространение на заразни болести, които чрез спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение иска да предотврати, съдът намира тези доводи за неотнормими към предмета на спора. В тази връзка неоснователно е искането за назначаване на СМЕ с поставените в жалбата задачи.

Освен това за да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение е необходимо твърдяните вреди да е възможно да настъпят за адресата на акта, не и за общественото здраве. Представените с жалбата писмени доказателства и твърденията на жалбоподателя не установяват нови факти, настъпили след издаването на заповедта, а такива които са се осъществили преди нейното издаване.

При съобразяване на горните факти и обстоятелства се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед. С оглед значимостта на особено важните обществени интереси, в чиято охрана е регламентирано предварителното изпълнение на принудителните административни мерки по чл. 160 ЗООС, следва да се даде приоритет на този интерес пред вредите, които би претърпял жалбоподателя от спирането на дейността, каквито се прие, че по отношение на самия него не са доказани.

Водим от гореизложеното и на основание чл.166, ал.4, вр.ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ направеното от С. И. С. от [населено място] искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед №Д-03/11.05.2022 г. на Директора на РИОСВ – С., с която му е наложена принудителна административна мярка „Спиране от датата на връчване на заповедта дейностите по изграждане на ограда на поземлен имот 68134.1935.2553, УПИ IX-961, кв.23, представляващ т. нар. „Б. блато“.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

След влизане в сила на настоящото определение делото да се докладва за разглеждане

на жалбата против оспорената ПАМ.

СЪДИЯ: